

ಅಧ್ಯಾಯ

೯

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲು ಸೂಚನೆಗಳು
ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗಳು

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಯಾವಾಗ ಕೊಡಬೇಕು / ಯಾವಾಗ ಕೊಡಬಾರದು

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಔಷಧ ಬೇಕಾಗುವ ಅನೇಕ ಕಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಔಷಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ವಾಸಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಬಹಳ ಬಾರಿ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿಗಿಂತ ಬಾಯಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಔಷಧ ಹೆಚ್ಚು ಸುರಕ್ಷಿತ.

ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಔಷಧ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲು
ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕರ.

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಅತಿಯಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿನಃ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅಥವಾ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದವರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಧರ್ಭಗಳೆಂದರೆ;

೧. ಸೂಚಿಸಿದ ಔಷಧ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾಗ,
೨. ರೋಗಿಯು ಬಹಳ ವಾಂತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನುಂಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅಥವಾ ಎಚ್ಚರದಷ್ಟಿರುವಾಗ,
೩. ಕೆಲವು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಕಾಯಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ.

ಡಾಕ್ಟರರು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದಾಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಬಾಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಔಷಧಕ್ಕಿಂತ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯುತವಾದುದು, ಬೇಗ ರೋಗವನ್ನು ಗುಣ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು, ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದು ಎಂದೆಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ನಂಬಿಗೆಗಳುಂಟು.

ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಬೇಕೆಲ್ಲದೇ ಇದ್ದ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಮಾಡಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವುದರ ಅಪಾಯ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

೧. ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಯಾವುದೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಸರಿಯಾದುದೆಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
೨. ಡಾಕ್ಟರರು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಾಯಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನೇ ಬರೆದುಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
೩. ಯಾವುದೇ ಡಾಕ್ಟರರು ವಿಟಮಿನ್, ಯುಕ್ರಾತ್ ಸಾರ, ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ ೧೨ ಮುಂತಾದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲು ಮುಂದಾದರೆ ನೀವು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬೇರೆ ಡಾಕ್ಟರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದೊಳ್ಳೆಂದು.

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ನೆರವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. ಅದು ಬರಲು ತಡವಾದರೆ ಅಥವಾ ಆ ರೋಗಿಯನ್ನು ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಡವಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಆ ಔಷಧದಿಂದ ಆಗುವ ಆಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮ ಮತ್ತು ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ತಿಳಿದಿರಲೇಬೇಕು.

<p>ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರ ನ್ಯೂಮೋನಿಯಾ ಎಳೆಮಗುವಿಗೆ ಬರುವ ಸೋಂಕು ಅಂಗ ಕೊಳೆತ</p>	<p>ಈ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದನ್ನು ಕೊಡಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪೆನಿಸಿಲಿನ್</p>
<p>ಧನುರ್ವಾಯು (೨೩೩ ನೇ ಪುಟ)</p>	<p>ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ (೩೯೩ ನೇ ಪುಟ) ಟೆಟಾನಸ್ ಎಂಟಿ ಟಾಕ್ಸಿನ್ (೪೩೭ ನೇ ಪುಟ) ಫಿನೋಬಾರ್ಬಿಟೋಲ್ ಅಥವಾ ಡೈಜೆಪಾಮ್</p>
<p>ಅಪೆಂಡಿಸೈಟಿಸ್ (೧೨೦ ನೇ ಪುಟ) ಪೆರಿಟೋನೈಟಿಸ್ (೧೨೦ ನೇ ಪುಟ) ಮತ್ತು ಗುಂಡಿನಿಂದಾದ ಗಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಇರಿತದ ಗಾಯಗಳು</p>	<p>ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಂಪಿಸಿಲಿನ್ ಅಥವಾ ಪೆನಿಸಿಲಿನ್</p>
<p>ವಿಷಪೂರಿತ ಹಾವು (೧೩೨ ನೇ ಪುಟ) ವಾಂತಿ ಅತಿಯಾಗಿ, ನಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ (೨೦೨) ಅತಿಯಾದ ಅಲರ್ಜಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ (೨೧೩ ನೇ ಪುಟ) ಆಘಾತ, ಅತಿಯಾದ ಅಸ್ತಮಾ (೨೧೪ ನೇ ಪುಟ)</p>	<p>ಹಾವಿನ ಪ್ರತಿವಿಷ ಪ್ರೋಮೆಥಾರ್ಜಿನ್ ಅಥವಾ ಮೆಟ್‌ಕ್ಲೋಪ್ರಮೈಡ್ ಅಡ್ರಿನಾಲಿನ್</p>

<p>ಈ ಕೆಳಗಿನ ಬಹುಕಾಲ ಇರುವ ಕಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಅವು ತುರ್ತು ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಸಲಹೆ ಪಡೆಯಬೇಕು.</p>	
<p>ಕ್ಷಯ (೨೨೯-೨೩೦) ಸಿಫಿಲಿಸ್ (೨೧೮ ನೇ ಪುಟ) ಗೊನೋರಿಯಾ (೨೧೭ ನೇ ಪುಟ)</p>	<p>ಸ್ಟ್ರೆಪ್ಟೋಮೈಸಿನ್ (೩೯೫,೩೯೬)+ ಐ.ಎನ್.ಎಚ್.ಮಾತ್ರೆಗಳು +ಪ್ರೈರಿಸಿನಮೈಡ್+ಎಥಾಂಬುಟಾಲ್ ಬೆಂಜಥೀನ್ ಪೆನಿಸಿಲಿನ್(ಪೆನಿಡ್ರೂರ್) ಪ್ರೋಕೇನ್ ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ</p>

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಯಾವಾಗ ಕೊಡಬಾರದು

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಹಾಯ ತಕ್ಷಣ ದೊರೆತರೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲೇಬಾರದು.

ತುರ್ತಲ್ಲದ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲೇಬಾರದು.

ಶೀತ ನೆಗಡಿಗೇ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲೇಬಾರದು.

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕ್ರಮಗಳು ತಿಳಿಯದೆ ಇರುವಾಗ

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲೇಬಾರದು.

ಊರಲ್ಲಿ ಪೋಲಿಯೋ ಇದ್ದಾಗ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಲೇಬಾರದು.

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬಾರದ ಔಷಧಗಳು:

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬಾರದು.

೧. ವಿಟಮಿನ್ ಗಳು : ಇವನ್ನು ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಹಣವೂ ಜಾಸ್ತಿ. ಅದರಿಂದ ಅಪಾಯವೂ ಜಾಸ್ತಿ. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ವಿಟಮಿನ್ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ವಿಟಮಿನ್ಯುಕ್ತ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯದು.
೨. ಯಕ್ಯತ್ ಸಾರ ಮತ್ತು ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ೧೨ : ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇಬಾರದು. ಕಬ್ಬಿಣಾಂಶಯುಕ್ತ ಮಾತ್ರಗಳು ರಕ್ತ ಹೀನತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಔಷಧ.
೩. ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ : ರಕ್ತನಾಳಕ್ಕೆ ಕೊಡುವಾಗ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಇದು ಅತಿ ಅಪಾಯಕರ. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ದೊಡ್ಡ ಕೀವು ಗಡ್ಡೆಯಾಗಬಹುದು. ಪರಿಣಿತರಲ್ಲದವರು ಕೊಡಲೇಬಾರದು.
೪. ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ : ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೊಡುವ ಪೆನಿಸಿಲಿನ್, ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ನಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಾಯಕರ. ತೀವ್ರವಾದ ಸೋಂಕಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು.
೫. ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟ್ರೆಪ್ಟೋಮೈಸಿನ್ : ಈ ಜೋಡಿ ಔಷಧವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು.
೬. ಕ್ಲೋರಂಫೆನಿಕಾಲ್ ಅಥವಾ ಟೆಟ್ರಾಸೈಕ್ಲಿನ್ : ಈ ಔಷಧಗಳು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೊಡುವಾಗ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿನಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕ್ಯಾಪ್ಸೂಲ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (೩೯೯ ನೇ ಪುಟ)
೭. ರಕ್ತನಾಳದ ಮೂಲಕ (ಇಂಟ್ರಾ ವೀನಸ್) ಕೊಡುವ ದ್ರಾವಣಗಳು : ದೇಹದಲ್ಲಿ ನೀರ್‌ಗಳೆತವಾದಾಗ (ಉದಾ: ವಾಂತಿ ಭೇದಿ ಬಹಳವಾಗಿ) ಮಾತ್ರ ಪರಿಣಿತರು ಇದನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ ಅಪಾಯಕರ ಸೋಂಕು ಅಥವಾ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವನ್ನು ಕೊಡ ಇದು ತರಬಹುದು.
೮. ಇಂಟ್ರಾವೀನಸ್ ಔಷಧಗಳು : ಕೆಲವು ಔಷಧಗಳು ರಕ್ತನಾಳಕ್ಕಿಂದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾಂಸಖಂಡಕ್ಕೆ ಸೀದಾ ಕೊಡುವ ಔಷಧಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಪರಿಣಿತರಲ್ಲದವರು ಯಾವುದೇ ಔಷಧವನ್ನು ಸೀದಾ ರಕ್ತನಾಳಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಅಪಾಯಕರ. ರಕ್ತನಾಳಕ್ಕಿಂದೇ ಇರುವ ಔಷಧವನ್ನು ಮಾಂಸಖಂಡಕ್ಕೂ, ಮಾಂಸಖಂಡಕ್ಕಿಂದೇ ಇರುವ ಔಷಧವನ್ನು ರಕ್ತನಾಳಕ್ಕೂ ಎಂದೂ ಕೊಡಲೇಬಾರದು.

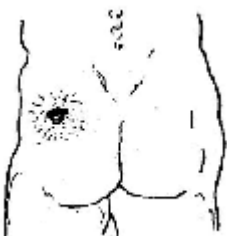
ಅಪಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳು

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಬರುವ ತೊಂದರೆಗಳು ಯಾವವೆಂದರೆ, ೧. ಚುಚ್ಚಿದ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಒಳಬರುವ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಸೋಂಕು. ೨. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ನ ಔಷಧದಿಂದ ಆಗುವ ಅಲರ್ಜಿ ಅಥವಾ ಗಂಡಾಂತರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ.

೧. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಸೋಂಕಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಎಲ್ಲವೂ ತುಂಬ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿರಬೇಕು. ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಸೂಜಿ ಮತ್ತು ಪಿಚಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕುದಿಸಬೇಕು. ನೀರು ಕುದಿದ ನಂತರ ಸೂಜಿಯನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮುಟ್ಟಬಾರದು. (೮೫ ನೇ ಪುಟ)

೨. ಅದೇ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಚುಚ್ಚುವುದಾದರೆ ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಸೂಜಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕುದಿಸಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕು.

೩.

ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೂ ವಹಿಸಬೇಕು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಕುದಿಸದೆ ಇರುವ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಿದಾಗ

ಈ ರೀತಿ ಕೀವಿನ ಗಡ್ಡೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಗುವಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕುದಿಸದೆ ಇರುವ ಸೂಜಿಯಿಂದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಚುಚ್ಚಲಾಗಿದೆ.

ಹೊಲಸಾದ ಸೂಜಿ ಸೋಂಕು ಉಂಟುಮಾಡಿ, ದೊಡ್ಡ ಕೀವಿನ ಗಡ್ಡೆಯಾಗಿ ಮಗುವಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದಿತು. ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಆ ಗಡ್ಡೆ ಒಡೆದು ಹುಣ್ಣಾಗಿ ಕಲೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಈ ಮಗುವಿಗೆ ಕೇವಲ ನೆಗಡಿ ಜ್ವರ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಗ ಏನೂ ಔಷಧ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು. ಬದಲಿಗೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವ ಬದಲು ಬೇರೆ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನೇ ತಂದಿತು.

ಈ ರೀತಿಯ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು,

- ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕು.
- ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ಪಿಚಕಾರಿ ಮತ್ತು ಸೂಜಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುದಿಸಬೇಕು.
- ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಔಷಧವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆ ಔಷಧ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- ಸರಿಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಬೇಕು. (ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಮಗುವಿಗೆ ಪ್ರಷ್ಯದ ತುಂಬ ಕೆಳಗೆ ಚುಚ್ಚಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಅದು ನರವನ್ನು ಕೂಡ ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಸಂಭವವಿತ್ತು.)

ಕೆಲವೊಂದು ಔಷಧಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದಾಗ ಆಗುವ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು

ಪೆನಿಸಿಲಿನ್, ಎಂಪಿಸಿಲಿನ್, ಮತ್ತು ಎಂಟಾಕ್ಸಿನ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ಗಳು ಅತಿ ತೀವ್ರವಾದ ಅಲರ್ಜಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯುಂಟು ಮಾಡುವವು. ಕಾರಣ ಈ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ಔಷಧಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ ನೋಡಿ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ನಂತರ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಡ್ರಿನಾಲಿನ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನ್ನು ಎದುರಿಗೆ ತಯಾರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಬಗೆ,

- ಲಜಿ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಪಿಚಕಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ.
  - ಅತಿಚಿಕ್ಕ (೨೬ ನೇ ನಂಬರಿನ) ಸೂಜಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ.
  - ತೋಳಿನ ಒಳಭಾಗವನ್ನು ಸಾಬೂನು ನೀರಿನಿಂದ/ ಅಲ್ಕೋಹಾಲಿನಿಂದ ತೊಳೆಯಿರಿ.
  - ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಆ ಜಾಗ ಒಣಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
  - ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ತಾಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಪಿಚಕಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಿರಿ.
  - ಮಿ.ಲಿ.ಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಔಷಧವನ್ನು ಚರ್ಮದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಷ್ಟೆ ಚುಚ್ಚಿ.
- ಸೂಜಿ ಇನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬಾರದು.**
- ಸೂಜಿ ತೆಗೆದು ಅರ್ಧ ತಾಸು ಕಾದು ನೋಡಿ.

ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆಯೋ ನೋಡಿ,

- ಚುಚ್ಚಿದ ಜಾಗ ಕೆಂಪಾಗಿ, ಉಬ್ಬಿ, ನೋವು ತುಂಬುವುದು.
- ತುರಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಎದ್ದ ಗಂಧ.
- ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಊತ.
- ಉಸಿರಾಡಲು ಕಷ್ಟ.
- ಅಘಾತದ ಲಕ್ಷಣಗಳು.
- ವಾಂತಿಯಾದಂತೆನಿಸುವುದು.
- ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು.
- ದೃಷ್ಟಿ ಮಂಜಾಗುವುದು.
- ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಯ್ಯಾಗುವುದು, ಕಿವುಡುತನ.
- ಮೂತ್ರ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಲಕ್ಷಣ ಕಂಡರೂ ಉಳಿದ ಔಷಧವನ್ನು ಚುಚ್ಚಬೇಡಿ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಆ ಔಷಧದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ದೊಡ್ಡವರಿದ್ದರೆ ೦.೫ ಮಿಲಿ, ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದರೆ ೦.೨೫ ಅಡ್ರೆನಾಲಿನ್‌ನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಚುಚ್ಚಿ. ಈ ಯಾವುದೇ ಲಕ್ಷಣ ಅರ್ಧ ತಾಸಿನೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಉಳಿದಷ್ಟು ಔಷಧವನ್ನು ಸೊಂಟದ ಸ್ನಾಯುವಿಗೆ ಲಜಿ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಕೊಡಿ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಚುಚ್ಚಿದಾಗ ಏನೂ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿದ ನಂತರ ಅಲರ್ಜಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು.

**ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಪರಿಕ್ಷೆ ಮುಗಿದ ನಂತರವೂ ಸಹ
ಅಡ್ರೆನಾಲಿನ್ ನ್ನು ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಿ.**

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದ ಕೆಲವು ತಾಸು, ದಿನಗಳ ನಂತರವೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕಾಣಬಹುದು.

ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಪಡೆದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಅಲರ್ಜಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಎಂದೂ ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ ಕೊಡಬೇಡಿ.

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಔಷಧಗಳು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲ ಕಾಲದ ನಂತರ ತೀವ್ರವಾದ ಅಲರ್ಜಿ ಅಘಾತವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅದು ಬಲು ಅಪಾಯಕಾರಿ.

- ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ ಗಳು (ಎಂಪಿಸಿಲಿನ್ ಕೂಡ).
- ಹಾವಿನ ಪ್ರತಿವಿಷ.
- ಧನುರ್ವಾಯುವಿಗೆ ಪ್ರತಿವಿಷ.

ಒಂದು ಬಾರಿ ಔಷಧ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವರಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಚುಚ್ಚಿದಾಗ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಸಂಭವ ಜಾಸ್ತಿ. ಹಿಂದಿನ ಬಾರಿ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅಲರ್ಜಿಕ್ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ (ಗಂಧೆ, ಊತ, ಕಡಿತ ಅಥವಾ ಉಸಿರಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು) ಆಗಿದ್ದರೆ ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಅದು ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆಯೇ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಣಜ ಅಥವಾ
ದುಂಬಿಯ ಕಡಿತದಿಂದ ಅಥವಾ ಮಾತ್ರ ನುಂಗಿದಾಗ
ಕೂಡ ಅಲರ್ಜಿಯ ಅಘಾತ ಉಂಟಾಗಬಹುದು.

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನಿಂದ ಬರುವ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಕ್ರಮಗಳು.

೧. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು.
೨. ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಯಾವುದೇ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ತುರ್ತು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಡ್ರಿನಾಲಿನ್ (೪೧೧ ನೇ ಪುಟ) ಪ್ರೋಮೆಥಾಜಿನ್ (೪೧೧ ನೇ ಪುಟ) ಡೈಫೆನ್ ಹೈಡ್ರೋಮೈನ್ (೪೧೨ ನೇ ಪುಟ)
೩. ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಅದೇ ಔಷಧಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವಾಗಾದರೂ ತುರಿಕೆ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಆಗಿತ್ತೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಔಷಧವನ್ನು ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಲೀ, ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಮೂಲಕವಾಗಲೀ ಕೂಡ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು. ಆ ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬಾರದು.
೪. ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ತುರ್ತು ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ, ಉದಾ: ಹಾವು ಕಡಿದಿದೆ ಅಥವಾ ಧನುರ್ವಾಯುವಿನ ಸಂಭವವಿದೆ ಅಂದಾಗ, ಪ್ರತಿವಿಷವು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲರ್ಜಿಕ್ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದಾಗ, (ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಸ್ತಮಾ ಅಥವಾ ಅಲರ್ಜಿಯಿಂದ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆ) ಅಂಥ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಮೆಥಾಜಿನ್ ಅಥವಾ ಡೈಫೆನ್ ಹೈಡ್ರೋಮೈನ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನ್ನು ಈ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವ ೧೫ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ೩ ಮಿ.ಲೀ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ೧ ಅಥವಾ ೨ ಮಿ.ಲೀ. (ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ).
೫. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ೩೦ ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅಲರ್ಜಿಕ್ ಅಘಾತದ ಚಿನ್ನೆಗಳಿಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕು.
  - ಚರ್ಮ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಬೆವರುವುದು, ಬಿಳಿಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು
  - ಕ್ಷೀಣವಾದ, ವೇಗವಾದ ನಾಡಿ (ಅಥವಾ ಹೃದಯ ಬಡಿತ)
  - ಉಸಿರಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು
  - ಅರಿವಳಿಕೆ ತಪ್ಪುವುದು

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗದಿದ್ದರೂ ನಂತರ ಕೂಡ ಇವು ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

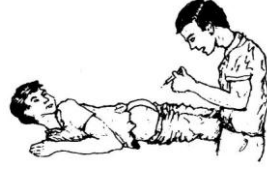
೬. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಕೂಡಲೇ ಅಡ್ರೆನಾಲಿನ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ೧/೨ ಮಿ.ಲೀ. ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ೧/೪ ಮಿ. ಲೀ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಘಾತದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಉಪಚರಿಸಬೇಕು (೮೯ ನೇ ಪುಟ). ನಂತರ ಡೈಪಿನ್ ಹೈಡ್ರಾಮೈನ್ ನ್ನು ಮಾಮೂಲಿಗಿಂತ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಪೆನಿಸಿಲಿನ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ತೀವ್ರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವ ಬಗೆ

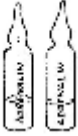
೧. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸೋಂಕಿಗೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಬದಲು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನೇ ಕೊಡಿ.

೨. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೊದಲು ಕೇಳಿ

೩. ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಅಡ್ರೆನಾಲಿನ್ ನ್ನು ತಯಾರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಿ.

೪. ಚುಚ್ಚಿದ ನಂತರ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಿ.

೫. ರೋಗಿ ತಕ್ಷಣ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡರೆ, ಹೃದಯ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ಉಸಿರಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾದರೆ, ಮೂರ್ಛೆ ಹೋದರೆ, ತಕ್ಷಣ ಅಡ್ರೆನಾಲಿನ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ನ್ನು ಮಾಂಸಖಂಡಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ೧೦ ನಿಮಿಷದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೊಡಬೇಕು.

ನಂತರ,

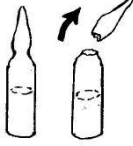
ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಗೆಂದು ಪಿಚಿಕಾರಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ರೀತಿ

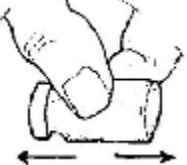
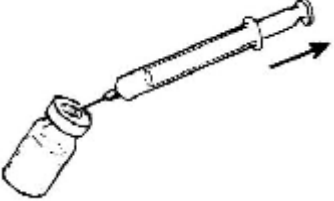

೧. ಪಿಚಿಕಾರಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಸೂಜಿಯ ಜೊತೆ ೧೫ ನಿಮಿಷ ಕುದಿಸಿ.

೨. ಕುದಿಸಿದ ನೀರನ್ನು ಪಿಚಿಕಾರಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಸೂಜಿಯನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟದೆ ಸುರುವಿರಿ.

<p>೩. ಸೂಜಿ ಮತ್ತು ಪಿಚಕಾರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಸೂಜಿಯ ಬುಡ ಮತ್ತು ಕೊಂತದ ಹಿಂದಿನ ತುದಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ. ತುದಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಬೇಕು.</p> 	<p>೪. ಆಂಪ್ಯೂಲ್‌ನ ತುದಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ.</p>
--	---

<p>೫. ಪಿಚಕಾರಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ. (ಸೂಜಿ ಆಂಪ್ಯೂಲ್‌ನ ಹೊರಭಾಗವನ್ನು ಪಿಚಕಾರಿಯಿಂದ ತಗುಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.)</p> 	<p>೬. ಬಾಟಲಿನ ರಬ್ಬರ್ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಅದ್ದಿದ ಹತ್ತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಕುದಿಸಿದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ ಹತ್ತಿಯಿಂದ ಒರೆಸಿ.</p> 	<p>೭. ಬಾಟಲಿಯೊಳಗೆ ಪೌಡರ್ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಔಷಧಕ್ಕೆ ಶುದ್ಧ ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿ.</p>
<p>೮. ಔಷಧ ಕರಗುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ.</p> 	<p>೯. ಪಿಚಕಾರಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ತುಂಬಿಸಿ.</p> 	<p>೧೦. ಪಿಚಕಾರಿಯಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಹೊರನೂಕಿ.</p>

ಸೂಜಿಯನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೂ- ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿದ ಹತ್ತಿಗೆ ಕೂಡ - ತಗುಲದಂತೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಸೂಜಿಯು ಬೆರಳಿಗಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಬೇರಾವುದಕ್ಕೇ ಆಗಲೀ ತಗುಲಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕುದಿಸಬೇಕು.

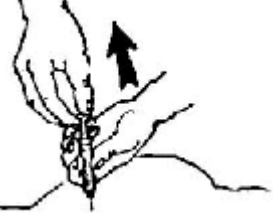

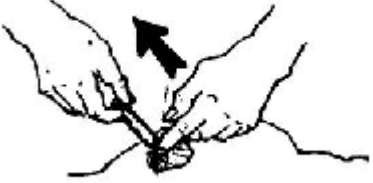
ಬಳಸಿ ಎಸೆಯುವ (ಡಿಸ್ಟೋಸೇಬಲ್) ಸೂಜಿಗಳಿದ್ದರೆ ಸೂಜಿಯನ್ನು ಕುದಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹೊರಗೆಸೆದುಬಿಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಬಳಸಬಾರದು.

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು?

<p>ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಷ್ಠದ ಮಾಂಸಖಂಡದ ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು.</p> 	<p>ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೇಲಿನ ತೊಡೆಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು.</p>
--	--

ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕು?

<p>೧. ಚರ್ಮವನ್ನು ಸೋಪು ನೀರಿನಿಂದ (ಅಥವಾ ಅಲ್ಕೋಹಾಲ್‌ನಿಂದ) ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ. ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಅಲ್ಕೋಹಾಲ್ ಒಣಗಿರದಿದ್ದರೆ ತುಂಬ ನೋವಾಗುವುದು.</p> 	<p>೨. ಸೂಜಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ನೇರವಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿ.</p>
<p>೩. ಔಷಧವನ್ನು ಚುಚ್ಚುವ ಮೊದಲು, ಕೊಂಠವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಿರಿ. (ಪಿಚಕಾರಿಯೊಳಗೆ ರಕ್ತ ಬಂದರೆ, ಸೂಜಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಚುಚ್ಚಿ.)</p> 	<p>೪. ರಕ್ತ ಬರದಿದ್ದರೆ ಔಷಧವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿ.</p>
<p>೫. ಸೂಜಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಚರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡಿ.</p> 	<p>೬. ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟನಂತರ ತಕ್ಷಣವೇ ಸೂಜಿ ಮತ್ತು ಪಿಚಕಾರಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೊಳೆಯಿರಿ. ಸೂಜಿಯ ಮೂಲಕ ಪಿಚಕಾರಿಯೊಳಗೆ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಹಾಕಿ. ಸೂಜಿ ಮತ್ತು ಪಿಚಕಾರಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಡಿ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮೊದಲು ಕುದಿಸಬೇಕು.</p>

***